

[Aksel Larsen.]

arbejdet med finanslovsforslaget overhovedet at overveje spørgsmålet om civillisten og ydelserne til medlemmer af det kongelige hus, så ændrer det ikke min opfattelse, at når der foreligger et lovforslag om en så stor bevilling som her og med de biomstændigheder, der er knyttet til den, er det nok så rimeligt, at dette konkrete lovforslag går til behandling i finansudvalget, så jeg ser mig nødsaget til at opretholde mit forslag.

Bernhard Baunsgaard: Jeg vil gerne have lov til helt på egne vegne at sige et par ord om det lovforslag, der foreligger for os. Det forekommer mig, da det dog drejer sig om et millionbeløb, at det er rimeligt, at folketinget får mulighed for gennem et udvalgsarbejde at skønne over, om det beløb, man er nået til, er det rigtige.

Jeg skal ikke her — ligesom hr. Aksel Larsen — komme ind på noget forfatningsstridigt, og det glæder mig, at hr. Aksel Larsen i dag understregede, at grundlovsændringer skal ikke gennemføres ad bagdøren, men det er et millionbeløb; jeg synes, det havde været rimeligt, om vi havde haft en ganske sædvanlig udvalgsbehandling af dette lovforslag også.

Stats- og udenrigsministeren (J. O. Krag): Til oplysning vil jeg gerne gøre opmærksom på, at udgangspunktet for de beregninger, der ganske rigtigt har fundet sted i økonomiministeriet, er, at man mener, at tronfølgerens hofstab bør være af nogenlunde samme størrelse som den stab, det nuværende kongepar havde i perioden fra 1935 til 1947. Den vil i dette tilfælde komme til at omfatte lidt flere personer, fordi der i mellemtiden har fundet arbejdstidsnedsættelser sted. (Mumlen i salen). Ja, der er faktisk arbejdstidsnedsættelser for chauffører f. eks. eller for køkkenpersonale — det kan ikke være det høje ting ubekendt.

Det beløb, der tillægges prins Henrik i tilfælde af tronfølgerens død, har også en begrundelse; det er begrundet i, at man må tænke sig, at der kan være efterladt børn, hvis opdragelse vil have en vis betydning.

Jeg skal ikke direkte blande mig i, hvilken procedure tinget vil anvende, men jeg synes, det er rimeligt, at folketinget vil have

lejlighed til at gennemgå udgifter af denne art. Jeg finder, at det af hr. Per Hækkerup stillede forslag til en måde at gøre det på lød særdeles acceptabelt.

Aksel Larsen: Jeg tvivler selvfølgelig ikke om, at regeringen har de fornødne oplysninger og det fornødne materiale, der kan begrunde, at man er nået til netop disse beløb. Så meget mindre forstår jeg, hvorfor sådanne beregninger ikke kan forelægges for et så seriøst udvalg som folketingets finansudvalg.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Der er altså nu stillet to forslag, ét gående ud på lovforslagets direkte overgang til anden behandling og ét gående ud på, at lovforslaget henvises til finansudvalget.

Det af *Per Hækkerup* stillede forslag om at lade lovforslaget gå direkte til anden behandling uden udvalgsbehandling vedtoges med 114 stemmer mod 22.

Hermed bortfaldt det af *Aksel Larsen* stillede forslag om at henvise lovforslaget til finansudvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af overenskomst mellem Danmark og Norge om fiskeri ved Østgrønland, undertegnet i Oslo den 20. april 1967.

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XX) findes i tillæg A. sp. 2907, fremsættelsen i tidenden sp. 4266).

Sagen sattes til forhandling.

Lis Groes: I 1965 besluttede folketinget som bekendt at meddele sit samtykke til opsigelse af den i 1924 indgåede overenskomst med Norge angående Østgrønland. Denne beslutning affødte forhandlinger med